

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. Ing. M. G.**, narodený X. bytom B. V. ul. č. X. proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Bratislava**, Kutuzovova ul. č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 22. augusta 2008 číslo KaVSÚ-12-86/2008-OSS, o výšku výsluhového dôchodku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2011, č.k. 1S/202/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2011, č.k. 1S/202/2008 **m e n í** tak, že žalobu **zamieta**.

Účastníkom **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. decembra 2011, č.k. 1S/202/2008, podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného z 22. augusta 2008 číslo KaVSÚ-12-86/2008-OSS vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 OSP).

Krajský súd zistil, že preskúmaným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2

zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava z 2. júla 2008 číslo VÚSZ-65101024665901 (ďalej len "prvostupňové správne rozhodnutie"), ktorým podľa § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) žalobcovi zvýšil výsluhový dôchodok od 1. júla 2008 zo sumy 21 190 Sk na sumu 21 387 Sk mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že preskúmané rozhodnutie žalovaného nezodpovedá zákonu, lebo v odôvodnení žalovaný neuviedol z akého podkladu vychádzal pri zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu. Dodatočne predložené oznámenie z 11. marca 2008 zn. SEFIM-74-61/2008 o percente rastu priemerného služobného platu profesionálnych vojakov v roku 2007 oproti roku 2006, podľa ktorého je nárast o 0,899% oproti priemernému služobnému platu v roku 2006, nie sú pre súd dostatočné na preskúmanie, lebo neumožňuje zistiť položky, ktoré tvoria služobný príjem podľa § 138 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré boli do súčtu zahrnuté, či skutočne neboli zahrnuté príjmy a počet vojakov vo vojenskom spravodajstve a príjmy za prvých 10 dní práceneschopnosti, pretože komplexné štatistické údaje k dispozícii nie sú a neboli k dispozícii na oboznámenie ani žalobcovi už pred vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia. Súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup žalovaného neboli v súlade so zákonom.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie. Namietal neprávny právny názor súdu prvého stupňa, lebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava je oprávnený rozhodovať o dávkach výsluhového zabezpečenia, teda aj o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu podľa § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z., nie je však oprávnený a ani nemôže zisťovať príslušné percento rastu priemerného služobného príjmu (resp. platu) profesionálnych vojakov zisteného za predchádzajúci kalendárny rok, pretože nedisponuje na to potrebnými údajmi. Na takýto postup je oprávnená len sekcia ekonomiky a finančného manažmentu Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ktorá potom uvedený údaj oznamuje Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia a ten potom už len mechanicky valorizuje dôchodky. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu v celom

rozsahu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 § v spojení s § 246c a § 250ja ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 68 ods. 1 písm. b/ prvá časť vety zákona č. 328/2002 Z.z. (v znení do 31. decembra 2008) výsluhové dôchodky, invalidné výsluhové dôchodky, vdovské výsluhové dôchodky, vdovecké výsluhové dôchodky a sirotské výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roka sa zvyšujú od 1. júla príslušného kalendárneho roka u profesionálnych vojakov o príslušné percento rastu priemerného služobného platu zisteného za predchádzajúci kalendárny rok.

Zo spisov vyplýva, že úlohou súdu prvého stupňa bolo posúdiť dôvodnosť žaloby, podanej proti rozhodnutiu žalovaného o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. januára 2008 o 0,899 %-ný nárast priemerného služobného príjmu profesionálneho vojaka.

Rozpor v názore účastníkov spočíval v postupe žalovaného pri výpočte priemerného služobného platu profesionálneho vojaka s účinnosťou od 1. januára 2008 na základe § 68 ods. 9 zákona č. 328/2002 Z.z. o.

Nový výpočet priemerného služobného platu profesionálneho vojaka sa od predchádzajúceho výpočtu odlišuje v tom, že do súčtu mesačných služobných plátov a priemerného počtu profesionálnych vojakov sa nezapočítavajú príjmy a počty profesionálnych vojakov Vojenského spravodajstva, ktorí predstavujú príjmovu nadpriemernú skupinu a do tohto súčtu sa nezapočítava služobný plat profesionálnych vojakov za prvých desať dní práceneschopnosti.

Námietku žalobcu o nesprávnosti percenta rastu priemerného platu profesionálnych vojakov v roku 2007 oproti roku 2006 (0,899 %) uvedeného v oznámení Ministerstva obrany Slovenskej republiky z 11. marca 2008 číslo SEFIM-74-61/2008 (ďalej len „oznámenie

ministerstva"), ktoré bolo podkladom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, však odvolací súd zohľadniť nemohol.

Oznámenie ministerstva bolo vydané na základe oprávnenia ministerstva na riadenie sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov (§ 79 zákona č. 328/2002 Z.z.). Z uvedeného oznámenia bol prvostupňový správny orgán povinný vychádzať bez toho, aby bol oprávnený skúmať jeho správnosť. Oznámenie ministerstva nie je rozhodnutím o individuálnych právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb (§ 244 ods. 1 až 3 v spojení s § 245 ods. 1 OSP); má charakter všeobecne záväzného normatívneho právneho aktu, ktorý súd v správnom súdnictve nie je oprávnený preskúmať.

Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zvýšil žalobcovi výsluhový dôchodok v súlade s oznámením ministerstva a takémuto postupu a rozhodnutiu žalovaného nemožno vytýkať nezákonnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave síce v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, ale nesprávne vec právne posúdil. Odvolací súd preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 220 OSP zmenil a žalobu zamietol.

Podľa § 250k ods. 1 vety prvej OSP, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V prejednávanej veci žalobca v súdnom konaní úspech nemal, preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (§ 250k ods. 1 OSP). Žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania nemá, preto mu jej náhradu odvolací súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová